

Aktualnie z Puszczy Białowieskiej znanych jest 51 gatunków Buprestidae (w polskiej części – 48, co stanowi 55% fauny Polski w tej grupie chrząszczy; w białoruskiej – 24), z tego w Białowieskim PN – 35. Puszcza Białowieska jest, jak dotąd, najbogatszym w gatunki tej rangi obiektem przyrodniczym w Polsce, przed Puszczą Kozienicką, gdzie odkryto 46 gatunków bogatkowatych (GUTOWSKI, MIŁKOWSKI 2008: Parki nar. Rez. Przyn., 27, 2: 49-85).

Bardzo dziękuję Krzysztofowi SUĆKO za pomoc w zbieraniu materiału, a wymienionym w tekście Kolegom za udostępnienie danych.

Jerzy M. GUTOWSKI,
Europejskie Centrum Lasów Naturalnych IBL, Białowieża,
Politechn. Białostocka, Zamiejsc. Wydz. Leśny, Hajnówka

531. Nowe stanowisko *Leioderes kollari* (REDTENBACHER, 1849) (Coleoptera: Cerambycidae) w Polsce

New locality of *Leioderes kollari* (REDTENBACHER, 1849) (Coleoptera: Cerambycidae) in Poland

KEY WORDS: Coleoptera, Cerambycidae, *Leioderes kollari*, new record, Poland.

Niżej podajemy informację o stwierdzeniu występowania na Pojezierzu Mazurskim *Leioderes kollari* (REDTENBACHER) – gatunku dotychczas nie wykazywanego z tej krainy. Odkryte stanowisko jest najbardziej na północ wysuniętym miejscem występowania tej kózki w Polsce.

– Pojezierze Mazurskie: Łuknajno ad Dziubiele (UTM: EE46), okolice leśniczówki Łuknajno; z zebranych 7 V 2009 gałęzi *Acer platanoides* L. wyhodowano: 1 ex. (11 V), 3 exx. (12 V), 2 exx. (15 V), 5 exx. (20 V); leg. et cult. R. PLEWA et J. HILSZCZAŃSKI.

Materiał do hodowli pozyskano z nasadzonych wzdłuż drogi, około 80-letnich klonów, na których większość obumierających gałęzi była zasiedlona. Długość nasadzeń przydrożnych klonów wynosiła około 5 km i przebiegała przez kompleks leśny Leśnictwa Łukajno.

W Polsce gatunek ten należy do rzadkich i znany jest dotychczas z pięciu krain: Puszczy Białowieskiej (GUTOWSKI 2001: [W:] GUTOWSKI, JAROSZEWICZ (red.): Katalog Fauny Puszczy Białowieskiej. IBL, Warszawa: 189-193), Wyżyny Lubelskiej, Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej (GUTOWSKI, HOŁOWIŃSKI 1994: Wiad. entomol., 13, 3: 200), Niziny Mazowieckiej (Puszcza Kozienicka) (MIŁKOWSKI 2004: Kulon, 9, 1: 81-116; MIŁKOWSKI i in. 2008: Wiad. entomol., 27, 1: 17-22) i Roztocza (GUTOWSKI i in. 1999: Wiad. entomol., 18, 1: 11-22). Biologia, ekologia, morfologia poszczególnych stadiów rozwojowych oraz żerowiska tego gatunku są dobrze poznane (GUTOWSKI 1988: Pol. Pismo ent., 58, 2: 309-357).

Razem z imagines *L. kollari* wyhodowano jego parazytoidea – *Xorides praecatorius* (FABR.) (Hymenoptera: Ichneumonidae: Xoridinae), 15 V 2009 – 1 ♀.

Gatunkiem towarzyszącym uzyskanym z hodowli był znajdowany zazwyczaj w południowej Polsce – *Rhaphitropis marchicus* (HERBST) (Coleoptera: Anthribidae) – 2 exx.

Radosław PLEWA, Jacek HILSZCZAŃSKI,
Zakł. Ochrony Lasu IBL, Sękocin Stary